นาห็ ฮ้ง ตื่ ศ้อ ฮมง

เท่า อู๊ ญ๊อ เตรา ต่อ นตรงห์ ฮ๋า ยช๋ง ม้ว อ๊อ เนี่ย ศี๋ นาห็ ฮ้ง ตื่ เลี๊ย ต๊าต่อ ม้ว อี๊ ตูห็ มี ญั่ว เม เม นืห็ จ๋อ เปล๊า เลี๊ย ด้า นสี่ ฮลู๊ อ๊อ เนี่ย ศี๋ นาห็ ฮ้ง ตื่ ฮลู๊ ตูห็ มี ญั่ว นาห็ เฮ๋ง ม้ว อี๊ ฮนู๊ ตูห็ ศี๋ นาห็ เตา ไฮห็ เตียห็ ก้อ เนี่ย ฮนู๊ นอ กู๋ ยั๋ว เต่อ มูห็ เนทรี๋ย น้อ เที๊ย กู๋ ม่า เนทรี๋ย จ๋อ ค่ง ข๊า ลอห็ เตรา เน๊ น้อ เน้อ ตูห็ เม่า นาห็ เที้ย เต๊ เตียห็ ก้อ ศี๋ ฌีห็ มูห็ ฌีห็ เตา ลอห็ วิ่ ยอห์ นาห์ ฮมอ กู๋ อัว เบา สั๋ว เตียห็ ม้ว อี๊ ท้ง ฮั๊ว ดู๊ ลอห็ ไนต่ร ไท๋ ก้อ เอห็ ก้อ เจีย ลี ปล้อ นตรอห์ ท้ง ฮั๊ว ดู๊ มูห็ เล่อ ก้อ ศี๋ กู๋ ท๋อ ก้อ ฒ๊อ มูห็ ป๊วห็ เตา ตาห์ กีห็ ม่า มูห็ กู้ เตา วิ่ ยอห์ เป๊ ลี เยช๊า ม๋อ เฌ่ง ฉั๋ว เนตาๆ เน ตูห็ ศี๋ นาห็ เที้ย เต๊ เตียห็ ฌีห็ อัว ลี จาห็ ลี ลอห็ ม้า นืห็ ยอห์ เบา สั๋ว ซื๊ ก้อ เนี่ย ก้อ ฒ๊อ ซ๋า เนตาๆ กู๋ มูห็ อี๊ เปลียห์ เจห็ กู๋ ตื๊ ลอห็ เล่อ ไส๊ อื๊ ตูห็ มี ญั่ว ก่อ ยชง ซื๊ กู๋ มูห็ ฌัวห์ๆ กู๋ ม่า ลอห็ ไฮห็ ตาห็ เจห็ ตูห็ ศี๋ นาห็ เที้ย เตา มูห็ เล่อ มูห็ เตา ฌีห็ เนต๋ เจห็ ตูห็ ศี๋ นาห็ ฮน๋อ สั๊ว พ่อ นตร๋อ เย่ง ฮ๋า ยช๋ง ลูห์ ต่า สี่ เนต๋อ ตูห็ ศี๋ นาห็ นืห็ เตา ป๊ง ปลีห์ เที๊ย คู๋ ซี่ อัวห็ ฌีห็ เนฌงห์ ป้อ เนี่ย ไฮห็ เตี่ย สีห็ ตื๊ ลีห์ เล่อ วิ่ ยอห์ มอห็ ศี๋ ตื๊ ญ๊อ ปู๊ ตาห็ เนต๋อ เฮ๋า เสี๊ย เที๊ย ลอ นฉ๋า ตาห็ ตูห็ ศี๋ นาห็ เที้ย ลี ป๊ง เส่า นตง ลอห็ ตูห็ เยอห์ เลาห็ ตัว นืห็ เที้ย ลี มูห็ เคอห็ นขา มูห็ น้อ เดฮา มูห็ เป๊ ฮนู๊ ตูห็ เม่า นาห็ ตอห็ เที๊ย เฒ้อ เฮ๋ง อัว ลี จาห็ ฌีห็ ป่อ ตูห็ ศี๋ นาห็ ลอห็ เฌ๋ ลี เตา อ๊อ เป๊ ลู๊ ฮลีห็ เดฮา มูห็ เย้ง ฌีห็ ป่อ ศี๋ นาห็ เตร๋อ ข๊า ลอห็ ลี เม่า นาห็ ซ๋า เตียห็ เม่า นาห็ เป๊า เล่อ วิ่ ยอห์ ด๊า ฌี ศี๋ นาห็ เที้ย ลี ฌีห็ ลอห็ เล่อ เม่า นาห็ ซ๋าๆ มาห็ ตู เสี๊ย ฉ้า เม่า นาห็ ซ๋า ตัวห์ เล๋อ ข๊า ลอห็ ฌีห็ ม้ว เล้ง ตีห์ ไส๊ ษัวห็ นืห็ ตูห็ มี ญั่ว ตูห็ เม่า นาห็ เที้ย ลี อัว อื๊ เสี๊ย ญ๊อ ตู ตูห็ มี ญั่ว นาห็ อัว เนี่ย เที๊ย อัว ศี๋ เตรา มี ญั่ว นาห็ มูห็

กรรมของกระรอกน้อย

นานมาแล้วในผืนป่าเขียวขจี มีสองผัวเมียกระรอกน้อยขนสีแดงส้มกำลังมีลูกอ่อนอยู่ตัวหนึ่งมีขนสีส้มอ่อนๆ น่ารักมากสองผัวเมียรักและเอ็นดูลูกน้อยมาก พวงเขาทั้งสองอยู่อย่างมีความสุข อยู่มาวันหนึ่งกระรอกผู้เป็นพ่อก็เอ่ยขึ้นว่า แม่วันนี้พ่อกะว่าจะออกไปหากินหน่อยนะ แล้วพ่อจะหาของอร่อยๆมาให้แม่และลูก แม่ก็ตอบพ่อว่าไม่ไปไม่ได้หรอพ่อเพราะว่าเมื่อคืนแม่ฝันร้ายว่าพ่อหายไปโดยไม่มีวันกลับพรุ่งนี้ค่อยไปก็ได้อาหารของเรายังเหลือ พ่อตอบว่าไม่เป็นไรแค่ความฝันอย่าคิดมากพ่อไปเดียวกลับมา ดูแลลูกให้ดีๆพ่อพูดจบก็จากไปโดยเร็วพอสักพักพ่อก็ได้ยินเสียงปืนดังลั่นทั้วผืนป่าพ่อก็ตกใจและเสียดายที่ตนไม่เชื่อฟังแม่แต่ก็สายไปแล้วเพราะลูกกระสุนอยู่เต็มตัวไปหมดพ่อก็ตกลงมาจากต้นไม้และสิ้นใจชายแก่ผู้ยิงก็เดินไปเก็บ พอสามวันผ่านไปแม่ก็มีแต่รอไม่เห็นพ่อกลับบ้านจนกระทั่งได้หลายเดือนผ่านไปแม่ก็รู้ว่าเกิดอะไรกับพ่อแล้วแม่ก็ได้แต่เสียอกเสียใจจนอยากตรอมใจตายตามพ่อไปแต่ถ้าตายไปใครจะดูแลลูกน้อยจึงตัดสินใจอยู่กลับลูก

รร.แผ่นดินทอง